

AAN HET WERK

| DOOR: MARTIN HENDRIKSMA | FOTO: SAKE RIJPKEMA |

'Het is mijn negentiende', bekent Job Woudstra (46). 'En de eerste zes Parades heb ik als theaterbezoeker gezien.' Hij is een van de drie faciliterende huistechnici, zeg maar de haarlemmerolie van het rondtrekkend theaterfestijn dat deze zomer 25 jaar bestaat. Dat betekent elke zomer tweeënhalve maand de caravan in. Werkdagen van twaalf tot veertien uur.

'De avond voor je vertrekt naar de eerste Parade-stad Rotterdam denk je steevast: o nee. Maar als je het terrein opkomt voelt het meteen weer vertrouwd en nooit als werk. Eerder als een langgerekte vakantie.'

Woudstra is dik met de uitbaters van alle tenten. Als hij ziet dat een muzikant van een optredend bandje last heeft van geuwthonger, regelt Woudstra terstond kroketten. Bij wijze

van wederdienst krijgt de nachtelijke afwasploeg van zo'n horrecatent er een muziekboxje bij. 'Het is hier één grote familie.' Ook Woudstra is niet alleen. Zijn zoon van twaalf haalt op het festivalterrein de glazen op en slaapt bij hem in de caravan. In totaal overnachten vierhonderd man op het terrein. 'Rechts is de camping met de tentjes van de jeugd', wijst Woudstra, 'links is het veldje van de ouwe lullen. Drie maal raden waar

ik slaap.' Naast zijn productiewerk doet Woudstra licht en geluid van de muziekbandjes in Café Correct. Vanavond is dat Dirtyleaks: een toetsenist met vier vocalisten. Woudstra: 'Voor soundchecken is geen tijd. Het is kabeltjes inprikken en knallen.' Van tevoren grapt hij nog met de zenuwachtige zangeressen. 'De belangrijkste functie van een technicus is vertrouwen geven.'